

Punten bij de Parasja: Ki Tetze – Is abortus na verkrachting moreel te rechtvaardigen?

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja – korte overdenkingen bij het wekelijkse Torahgedeelte.

De Parasja van deze week heet Ki Tetze. Dat is Hebreeuws voor “Als je uitgaat” en loopt van Deuteronomium 21:10 tot Deuteronomium 25:19.

Dit Torahgedeelte omschrijft diverse wetten over krijgsgevangenen, erfenis, ongehoorzame zonen, gevonden eigendom, veiligheid op het dak, verboden vermengingen, beloften, behandeling van dieren, levitisch huwelijk, eerlijke behandeling van arbeiders, etc.

We kunnen veel zeggen over dit Torahgedeelte. Vandaag gaan we het hebben over een pro-life standpunt dat vaak wordt bekritiseerd.

Wat betreft abortus proberen mensen, met name de voorstanders van abortus, vaak de zaken te vertroebelen. Het is vreemd dat veel voorstanders abortus op zich niet willen verdedigen. Het wordt een kwestie van ‘recht op voortplanting’ gemaakt of een kwestie van ‘gezondheidszorg voor vrouwen’. Dat zijn natuurlijk overduidelijk eufemismen die de focus van de eigenlijke discussie proberen af te halen.

Wat is dan precies de discussie? De vraag is of het verkeerd is om opzettelijk het leven van een baby in de baarmoeder te beëindigen. Mensen aan de pro-life kant beamen dat. Het opzettelijk beëindigen van het leven van een onschuldig en weerloos kind is eigenlijk hetzelfde als moord.

De mensen aan de andere zijde vinden dat de moeder het recht moet hebben om haar ongeboren baby te doden. Daar komt het eigenlijk op neer. Het is dan ook geen wonder dat sommigen het als ‘recht’ verdedigen en anderen zich distantiëren van de werkelijkheid van wat ze eigenlijk verdedigen. Want niemand wil iemand verdedigen die baby's doodt.

Een andere manier waarop voorstanders van abortus hun positie proberen te verdedigen is door onderscheid te maken tussen dat wat in de baarmoeder groeit en een menselijk wezen. Maar een dergelijk onderscheid is overduidelijk kunstmatig. Iedereen is het ermee eens dat wat in de baarmoeder

van een vrouw groeit, een levend wezen is, en alle levende wezens behoren tot een soort. Een menselijke foetus behoort tot het menselijk ras. Of het nu een embryo is, een foetus of wat dan ook, dat verandert niets aan het feit dat het een menselijk wezen is. “Embryo” en “foetus” zijn slechts fases in de menselijke ontwikkeling; niet anders dan dat “zuigeling” en “tiener” fases zijn in de menselijke ontwikkeling. We kunnen niet om het feit heen dat het beëindigen van het leven van het wezen in de baarmoeder, hetzelfde is als het beëindigen van het leven van een onschuldig en weerloos menselijk wezen.

Er zijn echter op emotioneel niveau enkele moeilijke kwesties rondom abortus. Wat doe je bijvoorbeeld als het kind is ontstaan uit een verkrachting? Voorstanders van abortus, en zelfs mensen die zichzelf als pro-life zien op de meeste andere gebieden, zeggen dat een vrouw niet ‘gedwongen’ moet worden om een baby te baren van de persoon die haar heeft verkracht.

Omdat verkrachting zo’n afschuwelijke en slechte daad is, die langdurige emotionele littekens achterlaat, heeft iedereen aan alle kanten van de discussie de neiging om diep medelijden te hebben met het slachtoffer. Daarom is deze kwestie zo’n uitdaging op emotioneel niveau. Maar laten we even een stap terugdoen en de vraag eerlijk overdenken. We kunnen er een aantal dingen over zeggen.

Allereerst, als voorstanders van abortus het hebben over gevallen van conceptie na verkrachting, zijn ze eigenlijk oneerlijk. Minder dan 1% van alle abortussen wordt uitgevoerd bij vrouwen die zijn verkracht. Dus als voorstanders van abortus zeggen dat het legaal moet zijn op basis van dergelijke uitzonderlijke gevallen, doen ze de oude wisseltruc. Ze gebruiken deze moeilijke en uitzonderlijke gevallen om te proberen mensen die tegen abortus zijn een schuldgevoel te geven. Het is weer een geval waarin de voorstanders van abortus hun eigen positie eigenlijk niet willen verdedigen – abortus moet gewoon altijd kunnen.

Maar laten we ingaan op de kwestie zelf. Is abortus na verkrachting moreel te rechtvaardigen? Moeten pro-lifers het zien als uitzondering op de regel? Wat staat erover in de Bijbel?

Allereerst moeten we vermelden dat verkrachting in Gods ogen een ernstig moreel vergrijp is. Er staat dan ook de doodstraf op. We komen dat zelfs tegen in het Torahgedeelte van deze week (Deuteronomium 22:25-26). Wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studie, [Antwoorden aan Atheïsten: Trouwen met een Verkrachter](#).

Het is dus geen vraag of verkrachting slecht is en alle slachtoffers van verkrachting zijn echt slachtoffers. Verkrachters hebben iets vreselijks gedaan, waar in enkele gevallen zelfs de doodstraf op staat. De vrouw die slachtoffer is van dit kwaad, moet zo goed mogelijk worden ondersteund. Maar als de vrouw zwanger raakt door deze kwade daad, dan is er ook een derde persoon te overwegen- de ongeboren baby. Geeft de Torah inzichten in de manier waarop een ongeboren baby moet worden behandeld in een dergelijk geval? Dat is inderdaad het geval. Laten we kijken naar een andere tekst uit ons Torahgedeelte:

Deuteronomium 24:16

De vaders mogen niet ter dood gebracht worden om de kinderen, en de kinderen mogen niet ter dood gebracht worden om de vaders. Ieder zal alleen om zijn eigen zonde ter dood gebracht

worden.

Het lijkt erop dat de Torah geen uitzondering maakt voor het doden van een kind vanwege de zonde van hun vader – zelfs als de vader een verkrachter was. Het komt erop neer dat een kind niet verantwoordelijk is voor de omstandigheden waaronder het is ontvangen. Het kind verdient het niet om te worden gedood omdat zijn vader iets kwaads heeft gedaan. Het doden van een kind op basis van het feit dat het is ontstaan door verkrachting maakt slechts een extra slachtoffer in een situatie die al verschrikkelijk is.

De profeet Ezechiël had dit gedeelte uit de Torah waarschijnlijk in gedachten toen hij het volgende schreef:

Ezechiël 18:20

De mens die zondigt, die zal sterven. De zoon zal de ongerechtigheid van de vader niet dragen, en de vader zal de ongerechtigheid van de zoon niet dragen. De gerechtigheid van de rechtvaardige zal op hemzelf zijn, en de goddeloosheid van de goddeloze zal op hemzelf zijn.

Als je heel hoofdstuk 18 van Ezechiël leest, zien we hoe we verantwoordelijk zijn voor onze eigen keuzes. Goddank worden we niet veroordeeld voor de zonden van onze ouders of de zonden van iemand anders. Een persoon wordt geoordeeld op basis van zijn of haar eigen keuzes en daden.

Waar je ook doorheen bent gegaan, of hoe je ook bent misbruikt of beschadigd door kwade mannen, je bent zelf verantwoordelijk voor je eigen keuzes. Er is geen enkele rechtvaardiging voor het nemen van een onschuldig leven. Er zijn andere mogelijkheden—adoptie bijvoorbeeld. Er zijn veel pro-life organisaties die kunnen helpen in deze moeilijke situatie. Je bent niet alleen. Doodt niet een onschuldig kind vanwege de zonden van zijn vader.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja.